

Ders 68

LESSON 68

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Dünyanın Kurtarıcısı

THE SAVIOR OF THE WORLD

Yuhanna 4; Luka 4

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzu eden esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Kutsal Müjde'deki çalışmamızın bu bölümüne kadar, Mesih İsa'nın **doğumunu, karakterinin, işlerinin ve öğretilerinin** eşsiz olduklarını gördük.

- **O'nun doğumu** ile ilgili olarak şimdiye kadar hiç kimsenin İsa'nın doğduğu şekilde doğmadığını gördük. Çünkü O, Tanrı'nın Kutsal Ruhunun gücü aracılığı ile bir bakireden doğdu.
- Aynı zamanda İsa'nın **karakterinin de** eşsiz olduğunu gördük, çünkü şimdiye kadar hiç kimse O'nun sahip olduğu kutsal doğa gibi bir doğaya sahip olarak doğmadı.
- İsa aynı zamanda yaptığı **işler** konusunda da kimse ile kıyaslanamazdı, çünkü şimdiye kadar hiç kimse O'nun yaptığı mucizeleri yapmamıştı. O, yalnızca bir tek söz söylerdi ve hastalar iyileşirdi, Şeytan ve kötü ruhları kaçarlardı ve günahlar uzaklaştırılırdı.
- İsa'nın aynı zamanda **öğretilerinde** de eşsiz olduğunu keşfettik. Öğretilerinin eşsizliğini son programımızda O'nun, Nikodim adlı bir din önderi ile yaptığı konuşmada söylediği sözleri ile gözlemledik. İsa, Nikodim'e, Tanrı'nın Ruhunun onun yüreğini yenilemediği sürece, Tanrı'nın huzuruna asla giremeyeceğini gösterdi. Rab İsa'nın ona, "**Yeniden doğmalısınız!**" demesinin nedeni buydu.

Bugün, İsa Mesih'in Nikodim'den **çok farklı biri** ile konuştuğunu işiteceğiz. Nikodim bir Yahudiydi. Ancak bu günkü dersimizde göreceğimiz kişi, **bir Yahudi değildi**. Nikodim bir erkekti; bugün göreceğimiz kişi ise, **bir kadın**. Nikodim bir din önderiydi, ama bu kadın beş kocası olan **büyük bir günahkardı**. Bir insanın bakış açısına göre, din önderi olan Nikodim ahlaksız bir kadından daha iyi biriydi. Ancak Tanrı insan gözü ile görmez, çünkü dindar halk ve büyük günahkarlar, yani Adem soyundan gelen herkes eşit şekilde günahın egemenliği altındadır. İşte bu nedenle Adem çocuklarının hepsinin yukardan gelen Güç aracılığı ile yeniden doğmaları gerekir.

Şimdi Müjde kitabına geri dönelim ve **İsa'nın Samiriyeli ahlaksız kadın ile yaptığı konuşmaya** kulak verelim. Samiriye, Yahudiler'in ülkesindeki Yahuda ve Celile arasındaki kalan bölgeydi. Samiriyelilerin çoğu yabancılardan oluşmaktaydı; Yahudiler onların putperestler olduklarını düşündüklerinden onlar ile iyi geçinmezlerdi. Ama tüm bunlara rağmen İsa Mesih ayırmacılık yapmadı, çünkü Tanrı ayırmacılık yapmaz. **İsa, yeni ve saf bir yüreğe sahip olmak isteyen her günahkarı aramak ve kurtarmak için dünyaya geldi.** İsa, bu yüzden beş kocası olan Samiriyeli kadın ile konuşmaktan utanç duymadı.

Şimdi Yuhanna Müjdesi'nin dördüncü bölümünde yazılı olanları dinleyelim. Kutsal Yazılar şöyle diyor:

(Yuhanna 4) ⁴Giderken İsa'nın Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. ⁵Böylece Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası, Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. ⁶Yakup'un kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı. ⁷Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa, ona, 'Bana su ver, içeyim' dedi. ⁸İsa'nın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi. ⁹Samiriyeli kadın, '**Sen bir Yahudi'sin, ben ise Samiriyeli bir kadını**m' dedi. "Nasıl olur da benden su istersin?" Çünkü Yahudilerin Samiriyeliler ile ilişkileri yoktur. ¹⁰ İsa kadına şu yanıtı verdi: 'Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, 'Bana su ver içeyim' diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana **yaşam suyunu** verirdi.' ¹¹ Kadın, 'Efendim' dedi, 'Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da çok derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?' ¹²Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davarları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?' ¹³İsa şöyle yanıt verdi: "Bu sudan her içen yine susayacak. ¹⁴Oysa, **benim vereceğim sudan içen sonsuza kadar susamaz.** Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak." ¹⁵ Kadın, 'Efendim' dedi, 'Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.' ¹⁶ İsa, 'Git, kocanı çağır ve buraya gel!' dedi. ¹⁷ Kadın, 'Kocam yok' diye yanıtladı. İsa, 'Kocam yok demekle doğruyu söyledin' dedi. ¹⁸ Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.' ¹⁹ Kadın, 'Efendim anlıyorum' dedi, '**sen bir peygambersin.**' ²⁰ 'Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapınılması gereken yerin Yeruşalim'de olduğunu söylüyorsunuz.' ²¹ İsa ona şöyle dedi: 'Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız!' ²² Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'dendir. ²³ Ama içtenlikle tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor. ²⁴ **Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.**' ²⁵ Kadın İsa'ya, 'Mesih denilen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum' dedi. 'O gelince bize her şeyi bildirecek.' ²⁶ İsa, '**Senin ile konuşan ben, O'yum**' dedi

²⁷Bu sırada İsa'nın öğrencileri geldiler. O'nun bir kadın ile konuşmasına şaşıtlar. Bununla birlikte hiç biri, 'Ne istiyorsun?' ya da 'O kadın ile neden konuşuyorsun?' demedi. ²⁸⁻²⁹Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: "**Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?**" ³⁰Halk da kentten çıkıp İsa'ya doğru gelmeye başladı.

³⁹O kentten bir çok Samiriyeli, 'Yaptığım her şeyi bana söyledi' diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti. ⁴⁰Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için O'na rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. ⁴¹O'nun sözü üzerine daha bir çokları iman etti. ⁴²Bunlar kadına, 'Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil' diyorlardı. "**Kendimiz işittik. O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.**"

Samiriyeli kadının öyküsü burada sona eriyor. Bu öykü gerçekten de önemli bir öyküdür, çünkü ahlaksız bir kadının, İsa'nın nasıl Tanrı'nın yeryüzüne gönderdiği Kurtarıcı olduğunu keşfedebildiğini gösterir. Yaptığı keşif, bu kadının yaşamını değiştirdi. Kadın, konuşmanın başlangıcında kendisi ile konuşanın kim olduğunu bilmiyordu. İsa'yı yalnızca **diğer Yahudilerden biri olarak gördü**. Ama konuşma ilerledikçe İsa, ona bir insanın bilmesinin mümkün olamayacağı bazı şeyler söyledi. Ve bunun üzerine kadın İsa'nın **bir peygamber** olduğu sonucuna vardı. Ama her şeye rağmen sonunda, kendisi ile konuşan İsa'nın **bir peygamberden daha fazlası** olduğunu anladı. O, **Mesih'ti – hakkında tüm peygamberlerin peygamberlikte bulunduğu dünyanın Kurtarıcısı Mesih!**

Kadın bir kez, kuyunun kenarında oturan ve kendisi ile konuşan bu adamın Mesih olduğunu farkına vardığı zaman, su testisini bir kenara bırakıp kente koştu ve halka şunları anlattı: *“gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Bu adam Mesih olabilir mi?”*

Bu olaydan sonra halk kentten dışarı çıkıp İsa'nın yanına geldi ve O'ndan bir süre kendileri ile kalmasını istediler. İsa, orada iki gün kaldı ve onlara yeni ve saf bir yüreğe nasıl sahip olabileceklerini ve Tanrı'ya doğru bir şekilde nasıl tapınacaklarını öğretti. Kutsal Yazılar bu konuda şunları yazar:

“O'nun sözü üzerine daha bir çokları iman etti. Bunlar, kadına, ‘Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil. Kendimiz işittik. O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.” (Yuhanna 4:41, 42)

Şimdi Müjde kitabında devam edelim ve İsa'nın Samiriye'ye yaptığı ziyaretten sonra neler olduğunu birlikte görelim. **Herkesin İsa'yı dünyanın Kurtarıcısı olarak kabul etmediğini** göreceğiz. Luka Müjdesi'nin dördüncü bölümünde Kutsal Yazılar şöyle der:

(Luka 4) ¹⁴İsa Ruh'un gücü ile donanmış olarak Celile'ye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı. ¹⁵Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu. ¹⁶⁻¹⁷İsa, **büyüdüğü Nasıra kentine** geldiği zaman her zaman yaptığı gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak için ayağa kalkınca, O'na peygamber Yeşaya'nın kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: ¹⁸⁻¹⁹“Rabbin Ruh'u üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletme için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rabbin lütfü yulunu ilan etmek için beni gönderdi. ²⁰Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkat ile O'na bakıyorlardı. ²¹İsa, **‘Dinlediğiniz bu Yazı bu gün yerine gelmiştir’** diye konuşmaya başladı.

İsa, söylediği bu sözler ile Kendisinin, peygamber Yeşaya'nın yedi yüz yıl önce hakkında yazmış olduğu Mesih ve Kurtarıcı olduğunu ileri sürmüş oldu. Ancak yine de Nasıra'da yaşayan Yahudiler, aralarında büyümüş olan bu İsa'nın gökyüzünden gönderilen, dünyanın Kurtarıcısı olduğunu kabul edemediler. O'nu küçümseyerek, ‘Yusuf'un oğlu değil mi bu?’ demelerinin nedeni buydu.

Kutsal Yazılar İsa'nın, Nasıra halkını, Tanrı'nın kendileri için gönderdiği Mesih'i küçümsememeleri için onları nasıl uyardığını anlatmaya devam ederler. Ama İsa'nın kendilerini bu konuda uyarması onları daha da çok öfkeli yaptı. Kutsal yazılar bu konuda şu bilgileri aktarırlar:

(Luka 4) ²⁸ *Havradakiler bu sözleri duydukları zaman öfkeden kudurdular.* ²⁹ *Ayağa kalkıp İsa'yı kent dışına kovdular. O'nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.* ³⁰ *Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.*

Böylece, Nasıra halkının İsa'yı öldürmek istediğini görüyoruz. O'nu neden öldürmek istediler? O'nu öldürmek istediler, çünkü İsa hakkında tüm peygamberlerin yazmış oldukları **Mesih** olduğunu iddia etti. “Gerçek, acı biberdir.” (Wolof atasözü: Türkçe karşılığı; “Gerçek, acıdır.”) İsa'nın gerçek ile ilgili sözleri, Nasıra halkını öylesine öfkelendirdi ki, O'nu uçurumdan aşağı atmaya çalıştılar. Ama bunu yapamadılar, çünkü İsa'nın ölmesi için Tanrı tarafından belirlenmiş olan zaman henüz gelmemişti. Wolof bilgeliği şöyle der: “Oduncu, köydeki en önemli ağacı (halın gölgesinde bir araya gelip oturduğu) kesmez.” (Türkçe karşılığı: “altın yumurtlayan tavuk kesilmez.”) Mesih İsa, Tanrı'nın “En Önemli Ağacı'ydı!” İnsanların, Tanrı tarafından dünyanın Yargıç ve Kurtarıcısı olarak atanan Kişi'yi “kesmek” istemeleri ne kadar büyük bir akılsızlık ve kötülüktü! Daha sonra, insanlar O'nu öldüreceklerdi—ama Tanrı O'nu üç gün sonra ölümden diriltecekti. Bu konu ile ilgili olarak daha ilerdeki bir derste ayrıntılı bilgi edineceğiz.

O zaman şimdi bu günkü dersimizi nasıl özetleyebiliriz? **İki grup insan** hakkında iki öykü işittik. Her iki grup da İsa'nın Mesih olduğunu iddia ettiğini işitti, ama O'nun bu iddiasına verdikleri karşılıklar çok farklıydılar.

- 1.) Önce, İsa'nın kuyunun başında görüştüğü günahkar kadın ve Samiriye halkı ile ilgili öyküyü işittik. Bu kişiler İsa'nın sözlerini büyük bir sevinç ile kabul ettiler ve İsa'nın dünyanın Kurtarıcısı Mesih olduğuna **inandılar**.
- 2.) Ama ikinci öykümüzde, Nasıra'nın dindar halkını gördük. İsa'nın sözlerini küçümsediler. Kentlerinde büyümüş olan İsa'nın Mesih olduğuna **inanmadılar**.

Kısaca özetlemek gerekirse, Samiriye kentinde yaşayan günahkarların İsa'yı gökyüzünden gönderilen Kurtarıcı olarak kabul ettiklerini, ama Nasıra'da yaşayan dindar halkın O'nu reddettiklerini gördük.

Sizin bu konuda düşünceniz nedir? Siz bu iki gruptan hangisine daha çok yakınsınız? **İsa'yı Rab ve Kurtarıcıları olarak kabul eden** Samiriye halkı gibi mi düşünüyorsunuz? Yoksa **onları günahlarından kurtarmak için gökyüzünden gönderilen İsa'nın Mesih olduğuna inanmayı reddeden** Nasıra halkına mı benziyorsunuz? İsa'nın, hakkında tüm peygamberlerin yazmış olduğu Kurtarıcı olduğunun farkında mısınız? O'nu Kurtarıcınız olarak kabul ettiniz mi?

Kutsal Yazıların İsa Mesih ile ilgili neler söylediklerine kulak verelim. Kutsal Yazılar şöyle der:

“Işık karanlıkta parlar, karanlık onu alt edemedi (ya da anlamadı). O, dünyadaydı, dünya O'nun aracılığı ile var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar, ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine Tanrı'dan doğdular.” (Yuhanna 1:5, 10-13)

Dinleyici dostumuz, siz Tanrı'dan doğdunuz mu? İsa'ya gerçekten inanıyor musunuz? O'nu Rabbiniz ve Kurtarıcınız olarak kabul ettiniz mi?

Bu günkü programımızı burada sona erdirmemiz gerekiyor. O'nun dünyanın tek gerçek Kurtarıcısı olduğunu herkesin bilebilmesi için İsa'nın göstermiş olduğu belirtileri görmek üzere sizi bir sonraki dersimize katılmaya davet ediyoruz.

Siz, Samiriye halkının İsa ile ilgili řu tanıklığını hatırlarken, Tanrı sizi bereketlesin:

“Bu adam gerçekten dünyanın Kurtarıcısıdır!” (Yuhanna 4:42)